

ת"פ 53089/01 - מע"מ חדרה נגד פרلين של מאפה בע"מ, נפתלי רוקח

בית משפט השלום בחברה

ת"פ 13-01-53089 מע"מ חדרה נ' פרلين של מאפה בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט רקפת סgal מוחר
נאשינה	מע"מ חדרה
נגד	
נאשימים	1. פרلين של מאפה בע"מ
	2. נפתלי רוקח

החלטה

במה שראה החלטתי האחרונה מיום 29.7.15 ולאור הودעת ב"כ הנאים המתבססת על תשובה רואה החשבון מר אל' טבול (מי שמונה על ידי בית המשפט בהליך פירוקה של נאשנת 1 כבעל תפקיד לבדיקה תביעות חוב שהוגשו מטעם עובדייה), שקלתי את בקשת ב"כ הנאים לביטול כתוב האישום בתיק זה מטעמים של הגנה מן הצדק והחלטתי לדוחותה.

ואלה הם נימוקי:

סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב- 1982 מאפשר את ביטולו של כתוב אישום מקום בו הגשת כתוב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטיות. ככליל, טענה לביטול כתוב האישום מכח דוקטרינת ההגנה מן הצדק תתקבל, אך במקרים חריגים בהם התנהלות הרשות היא כה נפסדת, עד כי לא ניתן לנוהל את ההליך הפלילי בצורה הוגנת: 7

"**עיקר עניינה של ההגנה מן הצדק הוא בהבטחת קיומו של הlixir פלילי ראוי,**

צדק והוגן. בעיקרונו עשויה אפוא ההגנה לחול בכל מקרה שבו קיומו של

הlixir הפלילי פוגע באופן ממשי בתחזות הצדק והגינות כפי שהוא נתפסת

בעיניו של בית-המשפט. מטרת החלטה של ההגנה היא לעשות צדק עם הנואשם,

ולא לבוא חשבון עם רשות האכיפה על מעשיהן הנפסדים. ואולם לרוב (אם כי לא תמיד) תיוחס הפגיעה בצדתו ובהגנותו של ההליך הפלילי להתנהגות נפסדת של הרשות, ובמקרים כאלה אכן מוטל על בית-המשפט לבקר את מהליכה. ברם לא כל מעשה נפסד שעשו הרשות החקורת או המאשימה או רשות מעורבת אחרת יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל מטעמי הגנה מן הצדק בין מפניהם שבאיוזן בין האינטרסים הציבוריים המתנגדים גובר העניין שבקיים המשפט, ובין (זההCMDומה המצביע השכיח) מפני שבידי בית-המשפט מצויים כלים אחרים לטיפול בנפסדות מהליכיהן של הרשות. ביטולו של ההליך הפלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהו אפוא מהליך קיצוני שבית-המשפט אינו נדרש לו אלא במקרים חריגים ביותר ... (ע"פ 4855 מ"י נ' ד"ר איתמר בורוביץ).

שאלת החלטה של הגנה מן הצדק על מקרה נתון טעונה בחינה בת שלושה שלבים: **בשלב הראשון** על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעומוד על עצמתם במנוגתק משאלת אשמו או חפותו. **בשלב השני** על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש ממשום פגעה חריפה בתחושים הצדק וההגנה. בשלב זה נדרש בית-המשפט לאזן בין האינטרסים השונים, תוך שהוא נותן דעתו על נסיבותיו הקונקרטיות של ההליך שבפניו. בהתאם לכך עשוי בית-המשפט ליחס משקל, בין היתר, לחומרת העבירה המיוחסת לנאים; לעוצמת הריאות (הכלכליות או המוכחות) המבוססות את אשמו; לנסיבותיהם האישיות של הנאשם ושל קורבן העבירה; למידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן; לחומרת הפגיעה בזכויות הנאים ולנסיבות שהביאו לגורימתה; למידת האשם הרובץ על כתפי הרשות שפגעה בהליך או ב הנאשם וכן לשאלת אם הרשות פעלה בזדון או בתום-לב.

בשלב השלישי, משוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן קרור בפגיעה חריפה

בתוחשת הצדק וההגינות, עליו לבחן אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעות מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום. בין היתר, עשוי בית-המשפט לקבוע כי הפגיעה שנגרמה לנאשם, אף שאינה מצדיקה את ביטול כתב-האישום שהוגש נגדו, מצדיקה היא את ביטולם של אישומים ספציפיים, או תהא ראייה להישקל לטובתו בקביעת עונשו, אם יורשע.

כפי שכבר צייתי בהחלתו הקודמת, עוד ביום 9.10.13 הודה נאשם 2, מי ששימש כמנהל הפעיל של נאשנת 1 בתוקפה רלבנטית, בכל עובדות כתב האישום.

סיוםו של ההליך בתיק זה התעכב עד כה בעקבות נסיוונות ב"כ הנאשמים להביא לידי איתור פרטי חובות לקוחותיה הגדולים של נאשנת 1 (המציה בהליך פירוק) שטרם שולמו לה ואשר חלקם - כך לטענתה - יכול היה לשמש את הנאשמים לשם הסרת המחדלים נשוא העבירות המיוחסות להם בכתב האישום. על פי ההלכה הפסוקה, הסרת המחדלים בעבירות מסווג זה, מהווה שיקול משמעותי בגזרת העונש.

אכן, לנוכח צו הפירוק שניית לחברה עוד ביום 22.10.12, היה זה תפקידו של הכנ"ר לפעול לשם איתור פרטי החובות הללו ואולם מהתייחסות באת כוחו להחלתי מיום 7.12.14, כמו גם ממכתבו של רוה"ח מר אליו טובול מיום 3.8.15 (מי שמונה על ידי בית המשפט במסגרת הליך הפירוק כבעל תפקיד לבדיקה תביעות חוב שהוגשנו מטעם עובדי הנאשנת 1 בלבד), אני למדה כי נאשם 2 אשר התבקש על ידי שניהם להמציא אסמכתאות לטענותיו בדבר עצם קיומם של חובות אלה, לא עשה בעניין זה דבר מלבד העלאת טענות ומסירת פרטי רואה החשבון אשר יציג את נאשנת 1 בשעתה.

במכתבו הנ"ל מיום 3.8.15 ציין רוה"ח טובול כי לצורך ביסוס טענותיו, על נאשם 2 לפנות אל בית המשפט ולבקש צו שורה לקוחותיה של נאשנת 1 (רשות השיווק "שופרסל" ו"הריבוע הכחול") להציג בפניו את証據ות הנהלת החשבונות שלהן.

נאשם 2 לא הצליח לשכנעני כי הוא עשה את כל שהוא ללא ידו לעשות לשם ביסוס טענותיו באופן שיאפשר לכנ"ר לברר את אמיתיונו ופרטיהן. טענותיו בהקשר זה התמצאו באמירה לפיה מסמכי הנהלת החשבונות של נאשנת 1 מזרכו על ידי בעלי הבניין בו היא פעלה וכי סכום החובות שהוא טוען להם נושא על מחוזרי מכירות קודמים. הא ותו לא.

בשלב הראשון של בחינת השאלה האם נפל פגם באופן התנהלותה של הרשות, אני סבורה כי פגם מסוים אכן נפל באופן התנהלות הכנ"ר אשר הסתפרק עד כה בפניה כתובה אל לקוחות הנאשנת 1 (שלא השיבו לו) ואף התעלם מהחלטתי الأخيرة מיום 29.7.15 בה הודיעתי לו להודיעני האם נתקבל מענה כלשהו לפניות אל אותם לקוחות לשם בירור שאלת קיומם של החובות הנטען.

עם זאת, כך לטעמי - אין מדובר בפגיעה כלשהי ביכולת הנאשם להציג מפני האשמה המិוחסת להם בתיק זה, שהרי נאשם 2 הודה že מכבר כי ביצע את העבירות שבכתב האישום וטעןתו מכוננות כנגד הפגיעה ביכולתו להסיר את המחדלים - נושא הקשור לשלב של קביעת העונש. בנוסף לכך וכפי שציינתי לעיל - לנאשם 2 תרומה משמעותית לקושי באיתור פרטי החובות הנטעןימ של לקוחות הנאשם 1.

סוף דבר, דעתו היא כי דין הבקשה להידוחות שכן גם אם נפל פגם מסוים באופן התנהלות הכנ"ר במקרה זה, הרי שאין הוא יורד לשורשו של עניין ולטעמי ניתן יהיה לרפאו במידה מסוימת בשקלות לטובת הנאשם, בשלב בו יהא עלי לקבוע את עונשם.

הצדדים יתייצבו בפני להמשך הדיון בתיק זה ביום 15.11.2015 בשעה 09:30.

המצוריות תמציא ההחלטה לצדדים ותעדכן את יומני.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ו, 07 אוקטובר 2015, בהעדך
הצדדים.